

שאלות ותשובות לסיכום מסכת שבת

בב"י מבואר שהנשיאים החלו להקריב רק ממחרת, וכבר תמהו על כך האחרונים. וראה בנושא זה בהרחבה, בספר 'גוילי אפרים' לרא"פ שטין, ב"ב תשמ"ה;

ראשון לכהונה (שעוד אז היתה העבודה בבכורות. ולדעת רבי (זבחים קטו): כבר מסיני נצטוו על הכהונה. וצריך לומר שהוא חולק על ברייתא זו. עפ"י ריעב"ץ. ויש מי שכתב שבכורי הלויים, לפי שלא חטאו בעגל, עבדו עד הקמת המשכן. עפ"י משכיל לדוד — במדבר ג);

ראשון לעבודה — לסדר עבודת ציבור, תמידין ושאר קרבנות של תרומת הלשכה);

ראשון לירידת האש (על המזבח);

ראשון לאכילת קדשים (במחיצה. רש"י. ויש מפרשים: לאכילת קדשי קדשים כגון חטאות ושיירי מנחות, שעוד אז לא קרבו. עפ"י ראב"ד בפירושו לתו"כ שמיני. וע' רא"מ הורביץ);

ראשון לשכון שכינה בישראל;

ראשון לברך את ישראל (ברכת כהנים);

ראשון לאיסור הבמות;

ראשון לחדשים.

דף פט

ק"ט. מהו שיעור חיוב להוצאת עצים ותבלינים?

עצים — כדי לבשל ביצה קלה, [ואף על פי שראויים אף בפחות מזה לעשותם שינים למפתח, סתמם אינם עומדים לכך].

יש אומרים שהשיעור הוא כגרוגרת מביצה (כדלעיל פ: — ע' מאירי; שפת אמת).

תבלין — כדי לתבל ביצה קלה. תבלינים שונים מצטרפים זה עם זה לשיעור. ודוקא כשכולם מיני מתקה, שראויים למתק בצירופם, (וכל כיוצא בזה), אבל בלאו הכי אינם מצטרפים.

יש סוברים בדעת הרמב"ם, שלהלכה נוקטים אפילו תבלינים שונים מצטרפים להוצאת שבת.

דף צ

קכ. א. אלו דברים המוציאים מרשות לרשות חייב בכלשהו?

ב. המוציא קופת הרוכלים שיש בה מינים הרבה — כמה הוא חייב?

ג. המוציא חגב חי או מת — מה דינו?

א. דברים שהמוציאם בכלשהו חייב:

פלפלת — מיועדת לריח הפה];

עטרן [מועיל ל'צילחתא' — כאב חצי הראש];

מיני בשמים;

מיני מתכות [אמר רבי שמעון בן אלעזר: שכן ראוי לעשות ממנה דרבן קטן];

מיני ריח רע, (מעשנים בהם לחולים ולתינוקות כגון חלטית, להבריה מעליו מזיקים. רש"י. בפסקי הרי"ד:

שלא תשרה עליו רוח רעה. [והרבה עושים כן. רשב"א צד.]. אבל אם הוציא כדי לסלקו מן הבית — אינו חייב אלא לרבי

יהודה המחייב במלאכה שאינה צריכה לגופה. ריטב"א);

שמן טוב;